Versor, Johannes: Dicta super septem tractatus Petri Hispani (cum textu)
Cologne: [Heinrich Quentell, about 1485], 1485 Seite 37

Unde h̄ capit̄ materia ꝓpoīs solū̄ pro
cōditione sue materie ex q̄ scȝ ꝑ hitudi
ne p̄dicati ad subiectū̄. ⁊ iō materia pro
ꝑpois vt h̄ sumit̄ ē hitudo p̄dicati ad sub
iectū̄ in q̄ fit ꝯposicō p̄dicati ⁊ subiecti ⁊
in qua subiectū̄ ⁊ predicatū̄ conueniūt.
Sciendū̄ scd̄o ꝙ triplex ē materia sci
licȝ natural̄. cōtingēs. ⁊ remota. qd̄ ptȝ
ꝑ sufficiētiaȝ. Nā materia ꝓpōis ē hitu
do p̄dicati ad subiectū̄. vel ḡ illa hitudo
dicit repugnanciā p̄dicati cū̄ subiecto et
sic ē materia remota. vel dicit ꝯueniētiā
p̄dicati cū̄ subiecto ⁊ h̄ dupl̄r. vl̄ q̄ dicit
cōueniētiaȝ nccāriam ⁊ sic ē materia na
tural̄. l̄ dicit ꝯueniētiā ꝯtingēteȝ ⁊ acci
dentalē. et sic ē materia cōtingēs. Et q̄
cōueniētia nccāria ꝑfectior ē q̄ȝ ꝯtingēs
et contigens q̄ȝ remota. Jō materia na
tural̄ est p̄or aliis. deinde ꝯtingēs. et vl
timo remota q̄ est ipꝑfectior. Sciend̄
tercō. ꝙ materia natural̄ est illa ī qua p̄
dicatū̄ est de essentia subiecti vel ꝓpriuȝ
eius. vt hō est aīal. homo ē risibil̄. Et di
cit̄ natural̄ materia q̄ p̄dicatū̄ natural̄r
cōuenit subiecto ⁊ hȝ naturalē hitudinē
ad ipȝ. h̄ illud qd̄ habȝ naturalē hitudi
nē ad subiectū̄ ⁊ ē de natura subiecti vel
nccīo ꝯsequēs naturā eius sicut ꝓpriū̄
ꝯsequit̄ spēm. Licet eīm ꝓpriū̄ nō sit de
natura sui subiecti tñ immediate sequit̄
naturā eius. Jō natural̄r inest suo subie
cto. Sciendū̄ q̄rto. ꝙ essentia dicit̄ id
quo formal̄r res habet esse. sicut huāni-
tas dicit̄ id quo formaliter hō hȝ esse ⁊
sil̄r aīa ratōnalis. Esse vero ꝑm boeciuȝ
Est inexistentia forme in materia vel ac
tus in potētia. Quid autē sit ꝓpriū̄ vi-
debit̄ in predicabilib⁹ Et ꝑ h̄ patȝ intel
lectus h⁹ diuisiois ⁊ diffinicōis ma-
terie natural̄. Cōn predcā arguit̄ p̄-
mo sic. Habitudo p̄dicati ad subiectum
est forma ī qua illa extrema ꝓpois cōue
niūt. ḡ ē forma materie ꝓpois. ḡ illa hi
tudo nō est materia ꝓpois. Scd̄o sic
Jlla ꝓposicō sortes ē ens est ī materia

naturali. cū̄ ens sit de rōe sube ⁊ oīm iñ
inferiorū̄. ⁊ etiā est in materia cōtingēti
q̄ predicatū̄ p̄t adesse ⁊ abesse subiecto
cū̄ sortes possit eē vel nō esse. ḡ materia
naturalis et cōtingēs coincidūt ḡ mem-
bra diuisiois nō opponūtur. Tercio
sic. hec est in materia naturali aīal est hō
et simil̄r homo est hō. cū̄ ille sint nccārie
et tamē predicatū̄ non est de essentia sb
iecti. q̄ inferius nō est de essentia sui su
perioris. Nec idem de essentia suꝑius.
nec etiā est ꝓpriū̄ eius. ḡ cōn diffinicō-
nē materie naturalis. Quarto sic. Js
ta ignis est calidus. ē in materia natura
li cū̄ sit nccīa et tñ predicatū̄ non ē de es
sentia sui subiecti cuȝ sit accn̄s eius. nec
ꝓpriuȝ cū̄ cōueniat aliis. et sil̄r arguitur
de ista: aqua ē frigida. Quīto sic dicē
do hō est aīal p̄dicatū̄ est de essentia sui
subiecti ⁊ tñ nō est ī materia naturali. h̄
remota cū̄ sit īpossibilis q̄ predicatū̄ n̄
vere d̄r de subiecto. ḡ diffinicō nō est bona
Ad primū̄ dicit̄ ꝙ licȝ illa hitudo sit
forma respectu subiecti ⁊ p̄dicati: tamē
habȝ modū̄ materie respectu actual̄ cō-
posicōis ꝓpois. Jō bene d̄r materia ꝓ-
positōis. Ad scd̄m dicit̄ ꝙ si capiat̄ ēs
noīaliter vt idem est qd̄ essentiā hn̄s sic
ē de essentia substātie et ceterorū̄ entiū
Et hoc mō illa sortes est ens est in ma-
teria naturali h̄ si capiat̄ ens ꝑricipialit̄
vt tm̄ valet sicut existens sic cōuenit sb̄e
cōtingēter sil̄r sorti. Et sic illa ꝓpōsicō ē
in materia cōtingēti h̄ nō est idem predi
catū̄ illi⁹ ꝓpois. Nec ē eadem ꝓposicō
in materia ꝯtingēti et naturali. Jō mem
bra diuisiois nō coincidūt. Ad terciū̄
dicit̄ ꝙ licet hō non sit de essentia aīalis
in cōi. est tamē de essentia aliquoꝝ suppo
sitorū̄ aīalis. scȝ illoꝝ que cōtinētur sub
hoie. Unde in ista aīal est hō. Aīal sup
ponit ꝑ suppositis suis. et hō pro natura
simplici ⁊ verificat̄ locucō pro suppositis
aīalis. Jdeo p̄dicatū̄ est de essentia sub
iecti q̄ȝtū̄ ad supposita ꝑ quib⁹ verificat̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0037
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG